հասարակաց ասել ցծնօղսդ. Տէ՛ր փառս Աստուծոյ, զի պտուղ որովայնի քո յաղինն ճոխացեալ լինի։ Ո՞ւր էր օրն այն սփոփանաց առիթ՝ ասել ցծնօղս թէ Տէր ետ եւ Տէր էառ, եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ։ Ո՞ւր էր օրն այն պատգամ պատշաճի բարեբաստութեան վախճանի համայնից, եթէ ընթեռնլով զԱւետարանն ի վերայ՝ Եթէ ոչ հատն ցորենոյն անկեալ յերկիր մեռանիցի՝ ինքն միայն կայ, իսկ եթէ մեռանիցի՝ զբազում արդիւնս առնէ յօրհնեալ արքայութեան։ Ո՞ւր էր պահն այն բարեդէպ՝ ասել ցնա Հող էիր եւ ի հող դարձցիս, զի ի միւսանգամ գալստեանն Տեառն հայրախնամ փառօք՝ նոր նորոգեսցէ զքեզ փառօք ի փառս։ Ո՞ւր էր օրն այն քրիստոսապայման՝ խնկօք եւ մոմովք զնա մեծարեալ բարեկամք եւ սիրելիք ժողովեալ առ ձեօք ի մխիթարել։

Արդ սոցին փոխարէն զուժ մահաբեր յանց (?) եւ բօթ տխրագին անել խոցիւք մշտնջենաւոր, ըստ որում Տէրն ասէր վասն Յուդայի՝ Ուրն որ ոչ էր յիս հաստատեալ՝ ահա՛ ել արտաքս եւ ցամաքեցաւ. եւ այլ թէ ժողովեն եւ ի հուր այրեն, զի ոչ գտաւ տեղի շտեմարանիլ ի տան Հօր իւրոյ։ Աւա՜ղ դառնութեան լսելեաց ձերոց, եղկութիւն գժնդակ տանելեաց ձերոց, որ ոչ շիջանի եռանդն բորբոքեալ հրոյդ որ անկաւ ի սիրտս ձեր։ Թէպէտ կարծի կերպիւ ինչ ջրով զովացման բանիս ազդել ի սիրտ ձեր եւ շիջուցանել սակաւ ինչ եթէ Օրհնեցաւ Աբէլ հաճութեամբ Տեառն եւ անխծաւ Կային հետեւելով հին մարդասպանին չարութեան, որպէս ասէր Տէրն ուրացողաց Հրէից զի Դուք որդիք նորա էք մարդասպանին որ ի ճշմարտութեան ոչ եկաց, այլ ապստամբեցաւ յԱրարչէն՝ որպէս եւ դա իսկ, ուստի խոցեցայք յապստամբութեան դորա որ ի ձէնջ դարձաւ մոռացեալ զգութ ծնօղացդ եւ զուխտն աստուածեղէն զլացեալ կորեաւ։ Մխիթա-